

apotheken van reclamepapier wordt gemaakt. De nijverheid is er zelfs toe gekomen, op zulk papier aanbevelingen te drukken van bepaalde middelen tegen bepaalde ziekten, hetgeen op de grens der kwakzalverij staat. De apothekers maken van het luttele voordeel van gratis pakpapier gebruik, zonder te bedenken, dat wat met groote letters op den omslag van een geneesmiddel gedrukt staat, voor den naam van het middel kan worden aangezien, hetgeen niet alleen tot grappige, maar ook reeds tot noodlottige vergissingen aanleiding heeft gegeven. Wegens de geringe neiging hunnerzijds om hierin verandering te brengen heeft de „Aerzte-Ausschuss” van Groot-Berlijn besloten, de hulp van het Polizei-praesidium tegen het misbruik in te roepen (*Münch. med. Wochenschr.*).

TANDARTSEN EN ZIEKENFONDSEN. — Door de afdeeling Noord-Holland der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst is, na gehouden referendum, het volgende bindend besluit aangenomen:

„De leden der afdeeling Noord-Holland der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst verklaren, dat zij aan ziekenfondsen slechts zullen samenwerken met leden der Maatschappij, en

dat zij dit slechts dan zullen doen, wanneer de medische organisaties zich schriftelijk verbinden alleen dan hun medewerking aan ziekenfondsen te zullen verleenen, wanneer de daaraan verbonden tandartsen lid zijn der Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunst”.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

COLLECTIEVE CONTRACTEN MET ZIEKENFONDSEN.

Gaarne zou ik aan het hoofdbestuur eenige vragen stellen.

Herhaaldelijk wordt bij de verdediging van de houding der Maatschappij opgemerkt, dat de mogelijkheid van overleg met organisaties en ziekenfondsen door de collectieve contracten wordt opengelaten. Wanneer wij nu afzien van tijdelijke dispensaties en van den tijd, dat er nog geen ziektewet is, en dus de bindende besluiten alleen voor nieuw op te richten ziekenfondsen gelden, dan zijn er slechts twee mogelijkheden: of de collectieve contracten mogen dingen bevatten, die in strijd zijn met de bindende besluiten (in het bijzonder „de bestuurseisch”), of dit mag niet. Uit de toelichtingen kreeg ik den indruk, dat het niet mag (weer afgezien van dispensaties, enz.).

Mijn eerste vraag is nu: Is deze indruk juist? Mijn tweede is: Indien zij juist is, in hoever kan men dan de geboden gelegenheid tot het sluiten van collectieve contracten „overleg” noemen, waar dit dan toch volledige onderwerping aan de eischen der Maatschappij beteekent.

Amsterdam, 8 Mei 1914.

F. WIBAUT.

De gewichtige vragen, door den heer WIBAUT gesteld, zullen door het hoofdbestuur in de algemeene vergadering aan de orde worden gesteld.

Namens de Centrale Commissie voor de Beroepsbelangen:

A. SCHUCKINK KOOL, *Secretaris.*

HEDENDAAGSCH MIRAKELGELOOF.

Het proces, zeer vermoedelijk van *physischen aard*, dat, na prikkeling van het netvlies, in den nervus opticus plaats vindt en naar het chiasma wordt voortgeleid, heeft *geen dikte* (tenzij men de dikte der zenuw als diktegrens zou beschouwen), *geen reuk*, *geen*